

28/06/2026

Ο Νεαπόλεως Βαρνάβας ιερούργησε στον Άγιο Γεώργιο Κορδελιού με σπουδαστές της Θεολογικής Σχολής του Λιβάνου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως](#)

Ι.Μ.Ν.Σ.Τ. Μαρία Χαραλαμπίδου

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Ελευθερίου Κορδελιού ιερούργησε την Κυριακή 28 Ιουνίου 2026 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας.

Παρόντες στην τέλεση της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας ήταν σπουδαστές του **Πανεπιστημίου Μπαλαμάντ, της Θεολογικής Σχολής του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, από το Λίβανο**, αρκετοί εκ των οποίων κόσμησαν το αριστερό στασίδι αποδίδοντας αριστοτεχνικά, στην αραβική γλώσσα, τους βυζαντινούς ύμνους.

Στην Θεία Λειτουργία συμμετείχε και ο **Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ν. Παπαϊωάννου**.

Ο Σεβασμιώτατος, στο κήρυγμά του, επεσήμανε κάποιες βασικές αλήθειες που απορρέουν από τη συνάντηση του Κυρίου με τον εκατόνταρχο και τη θεραπεία του δούλου του: «Ο εκατόνταρχος ήταν Ρωμαίος αξιωματικός, ένας εθνικός (μη Ιουδαίος) και κατακτητής. Κι όμως, έρχεται στον Χριστό γεμάτος ταπείνωση. Δεν ζητά κάτι για τον εαυτό του, αλλά για τον δούλο του που υποφέρει. Ας θυμηθούμε ότι στον αρχαίο κόσμο, οι δούλοι θεωρούνταν απλά εργαλεία. Για τον εκατόνταρχο, όμως, ο δούλος του είναι ένας πολύτιμος άνθρωπος.

Η αγάπη του Ρωμαίου αξιωματούχου σπάει τα κοινωνικά στερεότυπα και γίνεται η γέφυρα, για να πλησιάσει τον Θεό. Μάς εκπλήσσει και δεύτερη φορά ο αξιωματούχος όταν στην πρόταση του Ιησού να μεταβεί σπίτι του εκείνος απαντά: «Κύριε, δεν είμαι άξιος να μπεις κάτω από τη στέγη μου». Ο εκατόνταρχος δεν βασίζεται στην εξουσία του, στα πλούτη του ή στο αξίωμά του.

Αναγνωρίζει την πνευματική του φτώχεια μπροστά στο μεγαλείο του Χριστού. Κατορθώνει το ακατόρθωτο. Ανοίγει την πόρτα του θαύματος με «κλειδί» την ταπείνωσή του. Το παράδειγμα του εκατόνταρχου μας καλεί να αναλογιστούμε τη δική μας πνευματική ζωή και να θέσουμε δύο καίρια ερωτήματα στον εαυτό μας: Προσευχόμαστε για τους άλλους; Γινόμαστε δηλαδή μεσίτες για όσους υποφέρουν γύρω μας, όπως εκείνος για τον δούλο του; Εμπιστευόμαστε τον Θεό από μακριά; Ακόμα και όταν νιώθουμε ότι ο Θεός είναι «απών» ή σιωπά, έχουμε την πίστη ότι ο Λόγος Του ενεργεί στη ζωή μας; Αν πλησιάσουμε τον Χριστό με την ίδια ταπείνωση και εμπιστοσύνη, τότε σίγουρα θα ακούσουμε στην καρδιά μας την ίδια γλυκιά υπόσχεση: «Ας γίνει όπως πίστεψες». Αμήν».

ΙΜΝ.ΣΤ.Μαρία Χαραλαμπίδου

ΙΜΝ.ΣΤ.Μαρία Χαραλαμπίδου

Ι.Μ.Ν.Σ.Τ. Μαρία Χαραλαμπίδου

Ι.Μ.Ν.Σ.Τ.Μαρία Χαραλαμπίδου

